

probos suisque cupiditatibus feruientes, siue emendatae voluntatis homines spectes. Illis si spem adimas, languescunt quoque ad mala: hi autem inter tot incommoda atque calamitates, consistere neutiquam poterunt, nisi spe sustententur. Spes ergo stimulus est, quo ad alacritatem, & res quaslibet prompte suscipiendas concitatur: spes si dematur hominibus, nec domestica, nec civilis consistere societas potest, quin nec ecclesia. Sine spe enim, obtinendi cupita, deerunt, qui aut pro se, aut pro aliis, quicquam laude dignum sunt suscepturi. Admiranda itaque Dei est sapientia, qui hominem sine affectibus, interque eos, sine spe esse noluit!

§. IX. Succedunt nunc singula officiorum genera. Praeclara admodum sunt, & plane singularia, quae de officiis erga DEUM BIAS praecepit. περὶ θεῶν, inquit, λέγε ὡς εἰσὶν: *de Diis (siue rebus diuinis) loquere uti sunt.* Hoc AEGIDIUS MENAGIVS,* vir doctissimus, ita porro explicat: *Id est, de diis hoc vnum affirmato, esse illos quidem, sed qui vel quales sint, ne tentandum quidem est explicare, cum id supra ingenii nostri modulum sit.* Plane hunc in sensum CORNELIVS TACITVS:** *sanctius & reuerentius visum, de actis Deorum credere, quam scire.* ODAENATVS quoque apud SVIDAM, † non difficile tantum, sed ἀδύνατον fere esse ait, περὶ θεῶν τι λέγειν, ἢ φρονεῖν, cum homines simus, obseruante eodem AEGIDIO MENAGIO. Quae omnia recte se habent, si ad hominum petulantiam, atque intempestiuum pruritus, res diuinas ex sui ingenii modo definiendi, refrenandum ac coercendum referantur. Vtinam vero, qui Christiani audiunt, Numinisque maiestatem, longe rectius, longe clarius edocti sunt, eadem reuerentia se res diuinas prosequi, non verbis, sed factis potius atque re ipsa testarentur! Ast respuunt medicinam mala nostra. Nec mirum, cum profani homines atque impuri haec contrectare sacra, neutiquam erubescant. Quos alio quoque effato grauitus BIAS redarguit. Percontanti enim impio homini, †† *quid esset pietas?* nihil respondit: cumque ille silentii causam sciscitaretur: *taceo*, inquit, *quia de rebus nihil ad te pertinentibus quaeris.* Nimirum non decet, † *rem sacram dare canibus, nec margaritas apponere porcis.*

§. X.

* p. 51.

** de Morib. German.

Cap. XXXIV.

n. 4.

† in voce

ἀδύνατον.

†† vid. Diog.

Laert. l. c.

* Matth.

VII. 6.